

ഏലിയാവ് - സംഖ്യ അഞ്ച്

പ്രവാചക മൗനം

Jeff Pippenger

2023-10-03

ഏലിയാവു അഹാബിനാൽ സകല ഇസ്രായേലിനെയും കർമ്മേലിലേക്കു വിളിച്ചുകൂട്ടിച്ചപ്പോൾ, അതു 1798-ൽ മൂന്നു വർഷരയും അരയും നീണ്ട പീഡനത്തിനുശേഷം ദൈവം സഭയെ ഇരുണ്ട യുഗങ്ങളിൽനിന്നു പുറത്തുകൊണ്ടുവന്ന്, അവരെ 1844-ലേക്കും അതിനുശേഷം 1863-ലേക്കും നയിക്കുന്നതിന്റെ മുൻചിത്രമായിരുന്നു. ഈ മൂന്ന് തീയതികളും യേശുവാ ഏഴാം അധ്യായത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്ന “ഏഴ് കാലങ്ങൾ” എന്ന ഘടനയുടെ അന്തിമ മൂന്ന് വഴികുറികളാകുന്നു.

1798, 1844, 1863 എന്ന അതേ ചരിത്രം, മോശേ ഇസ്രായേൽമക്കളെ ഈജിപ്തിലെ ദാസ്യത്തിൽനിന്ന് സീനായി പർവതത്തിലേക്കു നയിച്ചപ്പോൾ മാതൃകയായി മുൻകൂട്ടി സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടതുമായിരുന്നു. ഒന്നാമത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും ദൂതന്മാരുടെ ചരിത്രം 1798-ൽ അന്ത്യകാലത്തിന്റെ സമയത്ത് ആരംഭിച്ചു, 1863-ൽ ആ പ്രസ്ഥാനം ഒരു സഭയായിത്തീരുമ്പോൾ തുടർന്ന മില്ലറൈറ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ഏലിയാവും മോശയും മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തിലെ രണ്ട് പ്രധാന സാക്ഷികളാകുന്നു; മൂന്നാം ദൂതന്റെ ചരിത്രകാലത്ത് വെളിപ്പാടിന്റെ പുസ്തകത്തിലും അവർ തന്നെയാണ് രണ്ട് പ്രധാന സാക്ഷികൾ.

മില്ലറൈറ്റ് പ്രസ്ഥാനം വെളിപ്പാട് പതിനാലിലെ നിത്യസുവിശേഷത്തിന്റെ ആരംഭത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു; കൂടാതെ *Future for America* അതിന്റെ അവസാനത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു. മില്ലറൈറ്റുകളുടെ ആരംഭപ്രസ്ഥാനംകും അവസാനപ്രസ്ഥാനത്തിനും ഇടയിൽ, നാം ഏഴാംദിവസ അഡ്വന്റിസ്റ്റ് സഭയെ കാണുന്നു. 1856-ലെ അഡ്വന്റിസ്റ്റ് സഭാചരിത്രകാരന്മാരുടെ പ്രകാരം, മില്ലറൈറ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ശേഷിപ്പു ലവോദികാവാസ്ഥയിൽ പ്രവേശിച്ചു; അങ്ങനെ 1798 മുതൽ 1856 വരെയുള്ള കാലത്തെ പ്രതിനിധീകരിച്ച ഫിലദെൽഫ്യൻ കാലഘട്ടം അവസാനിച്ചു.

മുമ്പത്തെ ലേഖനത്തിൽ, ചെങ്കുട്ടൻ കടന്ന തോടനുബന്ധിച്ച നിരാശ 1844-ലെ മഹാനിരാശയോടു പ്രചോദനം സമാന്തരപ്പെടുത്തി എന്നും ഞങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. അന്നേ പ്രവചനാത്മക ഘട്ടത്തിൽ, മന പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട ശബ്ദത്തിന്റെ പരീക്ഷണം മോശയുടെ ചരിത്രത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. അതേ പ്രവചനാത്മക ഘട്ടത്തിൽ, അതിപരിശുദ്ധ സ്ഥാനത്തിൽ നിന്നു വന്ന വെളിച്ചം ശബ്ദത്തെ ധ്വനിപ്പിക്കുകയും കടൽ കടന്ന വരും വിശ്വാസത്തിന് അതിപരിശുദ്ധ സ്ഥാനത്തിലേക്കു പ്രവേശിച്ച വരും ആയിരുന്ന വർക്കായി പരീക്ഷണത്തിന്റെയും ശുദ്ധീകരണത്തിന്റെയും ഒരു പ്രക്രിയ ആരംഭിച്ചു. 1844-നു

മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന പരീക്ഷണപ്രക്രിയ മോശെയുടെ ചരിത്രത്തിൽ അവന്റെ ജനനത്തിൽ തുടങ്ങി; മില്ലറൈറ്റുകൾക്കുവേണ്ടി അത് 1798-ൽ ദാനിയേൽ തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്ന ജ്ഞാനവർധനയോടെ ആരംഭിച്ചു; അത് ന്യായവിധിയിലേക്കു നയിച്ച മുന്നോട്ടുപോയ പരീക്ഷണപ്രക്രിയയെ ഉൽപാദിപ്പിക്കേണ്ടതായിരുന്നു.

അനേകർ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയും വെണ്മയുള്ളവരാക്കപ്പെടുകയും പരീക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും; എന്നാൽ ദുഷ്ടന്മാർ ദുഷ്ടത ചെയ്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും; ദുഷ്ടന്മാരിൽ ആരും ഗ്രഹിക്കയില്ല; എന്നാൽ ജ്ഞാനികൾ ഗ്രഹിക്കും. ദാനിയേൽ 12:10.

1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് ന്യായവിധി ആരംഭിച്ചതിനെ, മിസ്രയീമിലെ ആദ്യജാതന്മാരിൽ ആരംഭിച്ച് ചെങ്കടലിലെ ജലങ്ങളിൽ അവസാനിച്ച ഫറവോന്റെ ന്യായവിധി മുഖാന്തരം പ്രതിരൂപമായി കാണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ജ്ഞാനികളായവർ വിശ്വാസത്താൽ അതിപരിശുദ്ധസ്ഥലത്തിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചതിന് ശേഷം, അഥവാ ചെങ്കടൽ കടന്ന് കഴിഞ്ഞ ശേഷം, 1798-ൽ അന്ത്യകാലാരംഭത്തിൽ തുടങ്ങിയ പരീക്ഷണപ്രക്രിയ 1844-നു ശേഷവും തുടർന്നു. മോശെയുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഇത് പത്ത് പരീക്ഷണങ്ങളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടു; അവയിൽ ഓരോ ഘട്ടത്തിലും യിസ്രായേൽ പരാജയപ്പെട്ടു. ആ പത്ത് പരീക്ഷണങ്ങളിൽ അവസാനത്തേത് പന്ത്രണ്ട് ചാരന്മാർ വാഗ്ദത്തദേശത്തെ അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞപ്പോഴുണ്ടായതായിരുന്നു. മോശെയുടെ ചരിത്രത്തിലെ ആദ്യപരീക്ഷണം ശബ്ബത്തിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന മന്നാപരീക്ഷണമായിരുന്നു; മില്ലറൈറ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിനുവേണ്ടിയും 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് ശേഷമുള്ള ആദ്യപരീക്ഷണമായി ശബ്ബത്ത് തിരിച്ചറിയപ്പെട്ടു. ഇരു സമാന്തര ചരിത്രങ്ങളിലും ആദ്യപരീക്ഷണം ശബ്ബത്തായിരുന്നതിനാൽ, മോശെയുടെ ചരിത്രത്തിലെ തുടർന്ന് വരുന്ന ഒമ്പത് പരീക്ഷണങ്ങൾ 1844-നു ശേഷവും വാഗ്ദത്തദേശപ്രവേശനത്തിലേക്കോ മരണത്തിന്റെ മരുഭൂമിയിലേക്കോ നയിക്കുന്ന പരീക്ഷണങ്ങളുടെ ഒരു പരമ്പര ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. 1863 മില്ലറൈറ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിനായുള്ള അന്തിമപരീക്ഷണത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. പന്ത്രണ്ട് ചാരന്മാർ വാഗ്ദത്തദേശത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അവരുടെ റിപ്പോർട്ടുകളുമായി മടങ്ങിയെത്തുമ്പോഴുള്ള സാഹചര്യത്തിൽ നിന്നാണ് നാം ഈ പരിഗണന ആരംഭിക്കുന്നത്.

അവർ നാൽപ്പത് ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ ശേഷം ഒറ്റനോക്കുവീതിയിൽ നിന്ന മടങ്ങിവന്നു. അവർ പാരാൻ മരുഭൂമിയിലെ കാദേശിൽ മോശെയുടെയും അഹരോന്റെയും യിസ്രായേൽമക്കളുടെ സകലസഭയുടെയും അടുക്കൽ ചെന്നു; അവർക്കും സകലസഭയ്ക്കും വാർത്ത അറിയിച്ചു, ദേശത്തിന്റെ ഫലം അവർക്കു കാട്ടിക്കൊടുത്തു. അവർ അവനോടു പറഞ്ഞു: "നീ ഞങ്ങളെ അയച്ച ദേശത്തിൽ ഞങ്ങളെ ചെന്നു; തീർച്ചയായും അതു പാലും തേനും ഓഴുകുന്ന ദേശം ആകുന്നു; ഇതാ അതിന്റെ ഫലം. എങ്കിലും ദേശത്തിൽ പാർക്കുന്ന ജനങ്ങൾ

ശക്തനായവർ; നഗരങ്ങൾ ശ്മശാനങ്ങളായിത്തീർന്നു; അതിവലുതും ആകുന്നവർ; അതുമാത്രമല്ല, അവിടെ അനാക്കിന്റെ മക്കളെയും ഞങ്ങളെയും ശക്തനാക്കും. അമാലേക്കിന്റെ തെക്കൻ ദേശത്തു പാർക്കുന്നവർ; ഹിത്യർ, യെബൂസ്യർ, അമോര്യർ എന്നിവർ മലനാട്ടിൽ പാർക്കുന്നവർ; കന്നാൻ കടലിന്നരികെയും യോർദ്ദാന്റെ തീരത്തു പാർക്കുന്നവർ." അപ്പോൾ കാലേബ് മോശെയുടെ സന്നിധിയിൽ ജനത്തെ ശാന്തരാക്കി പറഞ്ഞു: "നാം ഉടൻ കയറിച്ചെന്നു അതിനെ കൈവശമാക്കുക; കാരണം അതിനെ ജയിക്കുവാൻ നമുക്കു തീർച്ചയായും കഴിയും." എന്നാൽ അവനോടുകൂടെ പോയ പുരുഷന്മാർ പറഞ്ഞു: "ആ ജനത്തെ നിന്റെ നേരെ കയറിച്ചെല്ലുവാൻ നമുക്കു കഴിയില്ല; അവർ നമ്മെക്കുറേ ബലവാന്മാർ ആകുന്നവർ." ഇങ്ങനെ അവർ ഒരു നോക്കിയ ദേശത്തെക്കുറിച്ചു യിസ്രായേൽമക്കളുടെ അടുക്കൽ ദുഷ്വാർത്ത പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി: "ഞങ്ങളുടെ ഒരു നോക്കിയ ദേശം അതിലെ നിവാസികളെതിന്നുകൂലുന്ന ദേശമാണ്; അതിൽ ഞങ്ങളെക്കൊന്നും ജനമൊക്കെയും മഹാകായന്മാരാണ്. അവിടെ ഞങ്ങളെ നെഹീലീം വംശത്തിൽപ്പെട്ടവർ, അനാക്കിന്റെ പുത്രന്മാരായ ഭീമന്മാരെയും കണ്ടു; ഞങ്ങളെ ഞങ്ങളുടെ സ്വന്തം ദൃഷ്ടിയിൽ വെട്ടുകൾ തിളക്കിപ്പോലെ ആയിരുന്നവർ; അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിലും അങ്ങനെ തന്നെ യായിരുന്നവർ." സംഖ്യ ൧൩:൨൫-൩൩.

സംഖ്യാപുസ്തകത്തിലെ ഈ ഭാഗത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേണ്ട അതിവിശിഷ്ടമായ ചില സത്യങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു; അതിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ചരിത്രം മില്ലറൈറ്റ് പ്രസ്ഥാനത്തെ മാതൃകയായി സൂചിപ്പിക്കുന്നതെന്ന നിലയിൽ പരിഗണിക്കാതിരുന്നാൽ അവ എളുപ്പത്തിൽ അവഗണിക്കപ്പെടാം. അവയിൽ ഒരു കാര്യമാണ്, "ദുഷ്വാർത്ത" കൊണ്ടുവന്ന കലഹക്കാരൻമാർ തങ്ങളുടെ പത്താമത്തെയും അന്തിമവുമായ പരീക്ഷയിൽ പരാജയപ്പെടുകയായിരുന്നു; ആ അന്തിമ പരീക്ഷയിൽ രണ്ടു വർഗ്ഗക്കാരായ ജനങ്ങൾ വെളിപ്പെട്ടു. മുൻപുള്ള ഒമ്പത് പരീക്ഷകളുടെ ചരിത്രത്തിലൂടെ രൂപംകൊണ്ടുകൊണ്ടിരുന്ന ഈ രണ്ടു വർഗ്ഗങ്ങളും തങ്ങൾ ഏത് "വാർത്ത" സ്വീകരിക്കാൻ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തങ്ങളുടെ സ്വഭാവങ്ങളെ പ്രകടമാക്കി. 1863-ൽ, മില്ലറൈറ്റ് അഡ്വൈൻസിംഗ് ലേവ്യപുസ്തകം ഇരുപത്താറിൽ കാണുന്ന അടിമത്തത്തിന്റെ പ്രവചനത്താൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട മോശെയുടെ വാർത്ത തള്ളിക്കളഞ്ഞു. യോശുവയും കാലേബും അവതരിപ്പിച്ച വാർത്ത, അവർ അടിമത്തത്തിൽ നിന്നു വിടുവിക്കപ്പെട്ട ചരിത്രമൊട്ടാകെ ദൈവം നൽകിയിരുന്ന "വാർത്ത"യുടെ ലളിതമായ ആവർത്തനം മാത്രമായിരുന്നു. മോശെയുടെ ജനനം മുതലേ, നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കുമുമ്പ് അബ്രാഹാമിനോടു വാഗ്ദാനം ചെയ്ത ദേശത്തിലേക്കും അടിമത്തത്തിൽ നിന്നു പുറത്തേക്കും അവരെ കൊണ്ടുപോകുമെന്നു ദൈവം വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരുന്നു. യോശുവയും കാലേബും അടിസ്ഥാനപരമായ ആ വാർത്തയിൽ ഉറച്ചു നിന്നവരെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; മറ്റുള്ള പത്ത് ഒറ്റുകാർ ദൈവം യഥാർത്ഥത്തിൽ ആ വാർത്ത നൽകിയിരുന്നുവെന്ന കാര്യം തള്ളിക്കളഞ്ഞു.

അപ്പോൾ സകലസഭയും ശബ്ദം ഉയർത്ത ിനിലവിളിച്ചു; ജനങ്ങൾ ആരാധന മുഴുവൻ കരഞ്ഞു. യിസ്രായേൽമക്കൾ എല്ലാവരും മോശെയുടെയും അഹരോന്റെയും നേരെ പിറുപിറുത്തു; സകലസഭയും അവരോടു പറഞ്ഞു: ഞങ്ങൾ ശിശിമിസ്രയീംദേശത്തു തന്നെ മരിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എത്രനല്ല തായിരുന്ന! അല്ലെങ്കിൽ ഈ മരുഭൂമിയിൽ തന്നെ മരിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എത്രനല്ല തായിരുന്ന! നമ്മുടെ ഭാര്യ മാറും മക്കളും ഇരയാകേണ്ടതിന്നു, വാളാൽ വീഴേണ്ടതിന്നു, യഹോവ നമ്മെ ഈ ദേശത്തേക്കു കൊണ്ടുവന്നതു എന്തു കൊണ്ടു? നാം ശിശിമിസ്രയീമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുന്നതല്ലേ എന്നമുക്കു നല്ലത്? അവർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു: നമുക്കു ഒരു നേതാവിനെ നിയമിച്ചു ശിശിമിസ്രയീമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകാം. സംഖ്യാ ൧൧:൧൩-൧൪.

1863-ൽ ജെയിംസ് വൈറ്റ് Review and Herald-ൽ മിസ്സറുടെ "ഏഴ് കാലങ്ങൾ" എന്ന ബോധ്യത്തെ തള്ളിക്കൊണ്ടൊരു ലേഖനം എഴുതിയപ്പോഴും, അതേ വർഷം ലേവ്യപുസ്തകത്തിലെ "ഏഴ് കാലങ്ങൾ" എന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഏതൊരു പരാമർശവും ഇല്ലാത്ത കള്ളചാർട്ട് ഉറച്ചാ സ്മിത്ത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചപ്പോഴും, വൈറ്റും സ്മിത്തും ഇരുവരും വിലയും മിസ്സറുടെ പ്രവർത്തിയെ മാറ്റിവെച്ചു, മതഭ്രഷ്ട പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസത്തിന്റെ ബൈബിളാധിഷ്ഠിത രീതിശാസ്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു. അവർ അടുത്തിടെ "ബാബേലിന്റെ പുത്രിമാർ" എന്നു തിരിച്ചറിഞ്ഞിരുന്ന മതഭ്രഷ്ടരുടെ രീതിശാസ്ത്രം, ഗബ്രിയേൽ ദൂതൻ നയിച്ചിരുന്ന മിസ്സറിന്റെ സന്ദേശത്തെ തള്ളിക്കളയുന്നതിനുള്ള വാദമായി പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടു. പുരാതന യിസ്രായേലിന്റെ പത്താമത്തെ പരീക്ഷണത്തിൽ അവർ നേരെ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: "നമുക്കൊരു നായകനെ നിയമിച്ചു, ഈജിപ്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകാം." പത്താമത്തെയും അന്തിമത്തെയും പരീക്ഷണത്തിലെ പരാജയം, ആരംഭംമുതൽ ഉണ്ടായിരുന്ന റിപ്പോർട്ടിനോട് യോജിച്ചിരുന്ന "റിപ്പോർട്ട്" എന്നതിനെ നിരസിച്ചതിന്മേലും, ഈജിപ്തിലെ അടിമത്തത്തിലേക്കു മടങ്ങാനുള്ള ആഗ്രഹത്തിന്മേലും അധിഷ്ഠിതമാണ്. 1843-ലെ പരാജയപ്പെട്ട പ്രവചനത്തിൽ നിരാശപ്പെട്ടവരെ യിരെമ്യാവ് പ്രതീകാത്മകമായി പ്രതിനിധീകരിച്ചപ്പോൾ, ദൈവം വ്യക്തമായി അവനെ ദൈവത്തിങ്കലേക്കും സന്ദേശത്തോടുള്ള അവന്റെ മുൻകാല ഉത്സാഹത്തിലേക്കും മടങ്ങിവരുവാൻ വിളിച്ചു; എന്നാൽ "ബാബേലിന്റെ പുത്രിമാർ" എന്നു തിരിച്ചറിയപ്പെട്ടവരിലേക്കു ഒരിക്കലും മടങ്ങരുതെന്നും കല്പിച്ചു.

അതുകൊണ്ടു യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: നീ മടങ്ങിയാൽ, ഞാൻ നിന്നെ വീണ്ടും നിലനിറുത്തും; നീ എന്റെ സന്നിധിയിൽ നിലക്കും; നിന്ദുമായതിൽനിന്നു വിലയേറിയതു വേർതിരിച്ചെടുക്കുന്നുവെങ്കിൽ, നീ എന്റെ വായായി ഇരിക്കും; അവർ നിന്റെ അടുക്കൽ മടങ്ങിവരുട്ടെ; എന്നാൽ നീ അവരുടെ അടുക്കൽ മടങ്ങരുതു. യിരെമ്യാവു 15:19.

1863-ൽ, തങ്ങൾ ശിശിമിസ്രയീമിലേക്കു പോകരുതെന്നു കല്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന സ്ഥലത്തേക്കു തങ്ങൾ ഒളവീണ്ടു കൊണ്ടു പോകുന്നതിനായി ജെയിംസ് വൈറ്റ് ഉറച്ചാ

സൂചിത്തം ഒരു പുതിയ നായകനെ നിയമിച്ചു. മൂന്നു ഓട്ടുപോക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ച വരെ യോശുവയും കാലേബും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന; പിന്നെ ഓട്ടു മടങ്ങുവാൻ ആഗ്രഹിച്ച വരെ വൈറ്റും സൂചിത്തം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന.

സംഖ്യാപുസ്തകത്തിലെ ആ ഭാഗത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേണ്ട മറ്റൊരു കാര്യം, അടുത്ത നാല്പത് വർഷങ്ങളിൽ മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു എല്ലാ കലഹകാരികളും മരിക്കേണ്ടിവരുമെന്ന വിധത്തിൽ അവരെ കുറ്റക്കാരാക്കുന്ന അന്തിമ കലഹം, ബെബിൾ പ്രവചനത്തിലെ “ഒരു ദിവസം ഒരു വർഷം” എന്ന സിദ്ധാന്തത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്ന രണ്ട് പ്രധാന പരാമർശങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് എന്നതാണ്; ശാശ്വതസുവിശേഷത്തിന്റെയും ഒന്നാമത്തെ ഭൂതന്റെയും സന്ദേശം തുറന്നുകാട്ടുന്നതിനായി മിശ്ശർ ഉപയോഗിച്ച അത്യന്താപേക്ഷിതമായ പ്രവചനനിയമം ഇതായിരിക്കാം. ആ നിയമത്തിനുള്ള മറ്റൊരു ബെബിൾസാക്ഷ്യം യെഹെസ്കേൽ പുസ്തകത്തിൽ കാണപ്പെടുന്നു.

ഇവ പൂർത്തിയാക്കിയശേഷം, നീ വീണ്ടും നിന്റെ വലതുവശത്ത് കിടക്കുക; അപ്പോൾ നീ യെഹൂദാഗൃഹത്തിന്റെ അകൃത്യം നാല്പതു ദിവസം വഹിക്കേണ്ടിവരും; ഓരോ ദിവസവും ഒരു വർഷമായി ഞാൻ നിന്നെ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു. യെഹെസ്കേൽ 4:6.

ഒരു ദിവസത്തിന് ഒരു വർഷം എന്ന സിദ്ധാന്തം സ്ഥാപിച്ച ആ രണ്ടു വചനങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പലപ്പോഴും ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടാതെ പോകുന്നത്, ആ രണ്ടും വചനങ്ങളുടെ ചരിത്രപരമായ പശ്ചാത്തലമാണ്.

നിങ്ങൾ ദേശത്തെ ഒറ്റനോക്കിയ ദിനങ്ങളുടെ എണ്ണത്തിനനുസരിച്ച്, നാല്പത് ദിവസം—ഓരോ ദിവസത്തിനും ഒരു വർഷം വീതം—നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ അകൃത്യങ്ങളുടെ ശിക്ഷ വഹിക്കേണം, അതായത് നാല്പത് വർഷം; അപ്പോൾ എന്റെ വാഴ്ചാനന്ദം നിങ്ങൾ അറിയും. സംഖ്യാപുസ്തകം 14:34.

സംഖ്യാപുസ്തകത്തിലെ ആ വചനം പ്രാചീന യിസ്രായേലിന്റെ ആരംഭത്തിൽ സംഭവിച്ചതും ദൈവത്തിന്റെ നിയമജനത്തിന്റെ കലാപത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതുമായിരുന്നു; യെഹെസ്കേലിലുള്ള ആ വചനം പ്രാചീന യിസ്രായേലിന്റെ അവസാനത്തിൽ സംഭവിച്ചതും ദൈവത്തിന്റെ നിയമജനത്തിന്റെ കലാപത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതുമായിരുന്നു. ആരംഭത്തിലെ ശിക്ഷ മരുഭൂമിയിലെ മരണമാകുകയും അവസാനത്തിലെ ശിക്ഷ അവരുടെ ശത്രുക്കളുടെ ദേശത്തിലെ ദാസ്യത്വമാകുകയും ചെയ്തു. ഒരു ദിവസത്തിന് ഒരു വർഷം എന്ന സിദ്ധാന്തം ഒരു നിയമജനത്തിന്റെ കലാപത്തെ ഊന്നിപ്പറയുന്നു. രണ്ട് ശിക്ഷകൾ—ഒന്ന് ആരംഭത്തിൽ, മറ്റൊന്ന് അവസാനത്തിൽ—എന്നാൽ ഇരുവരും വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. ഒന്നാമത്തേത് മരുഭൂമിയിലൂടെ യാത്ര ചെയ്യുന്നതിനിടെ ക്രമേണ ക്ഷയിച്ച് മരണമാകുമ്പോൾ, അവസാനത്തേത് യാഥാർഥ്യമായ ബാബിലോണിലെ തടങ്കലും ദാസ്യത്വവും ആയിരുന്നു.

അപ്പോൾ മോശെയും അഹരോനും യിസ്രായേൽമക്കളുടെ സഭാസമൂഹമൊക്കെയും മുമ്പാകെ മുഖംകുനിച്ച് വീണു. ദേശം പരിശോധിച്ചവരിൽപ്പെട്ട നൂറ്റെ മകനായ യോശുവയും യെഹൂന്നെയുടെ മകനായ കാലേബും തങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങൾ കീറി. അവർ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ സമസ്തസഭയോടും പറഞ്ഞു: ഞങ്ങൾ കടന്നുപോയി പരിശോധിച്ച ദേശം അത്യന്തം നല്ല ദേശമാണ്. യഹോവ നമ്മിൽ പ്രസാദിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അവൻ നമ്മെ ആ ദേശത്തിലേക്കു കൊണ്ടുചെന്നു അത് നമുക്ക് തരും; അത് പാലും തേനും ഒഴുകുന്ന ദേശമാണ്. എന്നാൽ യഹോവയ്ക്കെതിരെ നിങ്ങൾ കലഹിക്കരുത്; ദേശത്തിലെ ജനത്തെ ഭയപ്പെടുകയും അരുത്; അവർ നമുക്കു ആഹാരമാകുന്നു; അവരുടെ പ്രതിരോധം അവരിൽനിന്നു നീങ്ങിയിരിക്കുന്നു; യഹോവ നമ്മുടെ കൂടെയുണ്ട്; അവരെ ഭയപ്പെടരുത്. എന്നാൽ സഭാസമൂഹമൊക്കെയും അവരെ കല്ലെറിഞ്ഞുകൊല്ലുവാൻ കല്പിച്ചു. അപ്പോൾ യഹോവയുടെ മഹത്വം സമാഗമനക്കുടാരത്തിൽ യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു എല്ലാവർക്കും പ്രത്യക്ഷമായി. യഹോവ മോശയോടു അരുളിച്ചെയ്തു: ഈ ജനം എത്രകാലം എന്നെ പ്രകോപിപ്പിക്കും? ഞാൻ അവരുടെ ഇടയിൽ ചെയ്ത സകല അടയാളങ്ങളോടും കൂടിയും അവർ എത്രകാലം എന്നിൽ വിശ്വസിക്കയില്ല? ഞാൻ അവരെ മഹാമാരികൊണ്ടു ബാധിച്ചു അവരെ അവകാശത്തിൽനിന്നു ഒഴിപ്പിക്കും; നിന്നിൽനിന്നോ അവരെക്കാൾ വലിയതും ശക്തിയേറിയതുമായ ഒരു ജാതിയെ ഉണ്ടാക്കും. അപ്പോൾ മോശ യഹോവയോടു പറഞ്ഞു: അപ്പോൾ മിസ്രയീമുർ അതു കേൾക്കും; എന്തെന്നാൽ നീ നിന്റെ ശക്തിയാൽ ഈ ജനത്തെ അവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു കൊണ്ടുവന്നുവല്ലോ. അവർ ഈ ദേശത്തിലെ നിവാസികളോടും അതു പറയും; കാരണം, യഹോവേ, നീ ഈ ജനത്തിന്റെ ഇടയിൽ ഉണ്ടെന്നു, യഹോവേ, നീ മുഖാമുഖം ദർശിക്കപ്പെടുന്നുവെന്നും, നിന്റെ മേഘം അവരുടെ മീതെ നിലകൊള്ളുന്നുവെന്നും, പകൽ മേഘസ്തംഭത്തിലും രാത്രി അഗ്നിസ്തംഭത്തിലും നീ അവരുടെ മുമ്പിൽ നടത്തുന്നു എന്നും അവർ കേട്ടിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ നീ ഈ ജനത്തെ ഒരുമനുഷ്യനെപ്പോലെ ഒട്ടുമുഴുവൻ കൊല്ലുകയാണെങ്കിൽ, നിന്റെ കേൾവിപ്രശസ്തി കേട്ട ജാതികൾ ഇപ്രകാരം പറയും: യഹോവ ഇവർക്കു സത്യം ചെയ്ത ദേശത്തിലേക്കു ഈ ജനത്തെ കൊണ്ടുചെല്ലുവാൻ ശേഷിയില്ലാതിരുന്നതിനാൽ അവൻ അവരെ മരുഭൂമിയിൽ വെച്ചു സംഹരിച്ചിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ ഇപ്പോൾ, നീ അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ, എന്റെ കർത്താവിന്റെ ശക്തി മഹത്തായിരിക്കേണമേ: യഹോവ ദീർഘക്ഷമയുള്ളവനും മഹാകരുണയുള്ളവനും ആകുന്നു; അവൻ അകൃത്യവും ലംഘനവും ക്ഷമിക്കുന്നു; എങ്കിലും കുറ്റക്കാരനെ ഒരിക്കലും കുറ്റവിമുക്തനാക്കുന്നില്ല; പിതാക്കന്മാരുടെ അകൃത്യം മക്കളിൽ മൂന്നാം തലമുറയിലും നാലാം തലമുറയിലും സന്ദർശിക്കുന്നു. ആകയാൽ, നിന്റെ മഹാകരുണയുടെ മഹത്വത്തിനനുസരിച്ച്, മിസ്രയീമിൽനിന്ന് ഇതുവരെയും നീ ഈ ജനത്തെ ക്ഷമിച്ചുവരുന്നതുപോലെ, ഈ ജനത്തിന്റെ അകൃത്യം ക്ഷമിക്കേണമേ. സംഖ്യാപുസ്തകം 14:5-19.

ഈ വാക്യങ്ങളിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ചരിത്രം "പ്രകോപനത്തിന്റെ ദിവസം" എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ബൈബിൾ പ്രതീകമായി മാറി. "പ്രകോപനത്തിന്റെ ദിവസം" സങ്കീർത്തനം തൊണ്ണൂറ്റിയഞ്ച്, യിരെമ്യാവ് മുപ്പത്തിരണ്ട്, എബ്രായർ മൂന്ന് എന്നീ ഭാഗങ്ങളിൽ പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഈ സമയത്ത് നാം ആ പ്രതീകത്തെ പരിഗണിക്കുകയില്ല. തിരിച്ചറിയപ്പെടേണ്ട ഒരു പ്രധാന തത്വം മുൻപുള്ള ഭാഗത്തിൽ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ ഭാഗത്തിൽ പ്രവാചകനായ ശമുവേൽ, ലൂസിഫർ, എലൻ വൈറ്റ്, പിന്നെ തീർച്ചയായും മോശ എന്നിവരാൽ ആ തത്വം ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

അവർ അവനോടു പറഞ്ഞു: ഇതാ, നീ വൃദ്ധനായിരിക്കുന്നു; നിന്റെ പുത്രന്മാർ നിന്റെ വഴികളിൽ നടക്കുന്നുവല്ലോ; ആകയാൽ ഇപ്പോൾ സകല ജാതികളെയും പോലെ ഞങ്ങളെ ന്യായം വിധിക്കേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കുകയും ഒരു രാജാവിനെ നിയമിച്ചു തരേണം. എന്നാൽ അവർ, "ഞങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കുകയും ന്യായം വിധിക്കേണ്ടതിന്നു ഒരു രാജാവിനെ തരേണം" എന്നു പറഞ്ഞ കാര്യം ശമുവേലിന്നു അസന്തോഷകരമായിത്തോന്നി. അപ്പോൾ ശമുവേൽ യഹോവയോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു. യഹോവ ശമുവേലിനോടു അരുളിച്ചെയ്തു: ജനങ്ങളെ നിന്നോടു പറയുന്ന സകല കാര്യങ്ങളിലും അവരുടെ വാക്കുകൾക്കുകൂടി; അവർ നിന്നെ നിരസിച്ചിട്ടില്ല; ഞാൻ അവരുടെമേൽ രാജാവായി ഭരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവർ എന്നെ യാകുന്ന നിരസിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ അവരെ മിസ്രയീമിൽ നിന്നു കൊണ്ടുവന്ന ദിനംമുതൽ ഇന്നുവരെ അവർ ചെയ്തവരുന്ന സകല പ്രവൃത്തികൾക്കും അനുസരിച്ചു, എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു അന്യ ദൈവങ്ങളെ സേവിച്ചതുപോലെ, അവർ നിന്നോടും അങ്ങനെയെന്നെ ചെയ്യുന്നു. ആകയാൽ ഇപ്പോൾ അവരുടെ വാക്കുകൾക്കുകൂടി; എങ്കിലും നീ അവരോടു ഗൗരവത്തോടെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി, അവരുടെമേൽ വാഴുവാൻ പോകുന്ന രാജാവിന്റെ സ്വഭാവവും ആചാരവും അവർക്കു അറിയിച്ചു തരിക. അപ്പോൾ ശമുവേൽ തന്നിന്നു രാജാവിനെ അപേക്ഷിച്ചു ജനത്തോടു യഹോവയുടെ സകല വചനങ്ങളും അറിയിച്ചു. അവൻ പറഞ്ഞു: നിങ്ങളുടെമേൽ വാഴുവാൻ പോകുന്ന രാജാവിന്റെ സ്വഭാവം ഇതായിരിക്കും: അവൻ നിങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരെ എടുത്തു തന്റെ രഥങ്ങളെ ശിക്ഷയായി, കുതിരപ്പടക്കാരായി നിയമിക്കും; അവരിൽ ചിലർ അവന്റെ രഥങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ഓടും. അവൻ തന്നെയായി ആയിരം പേരുടെ നായകന്മാരെയും അമ്പതു പേരുടെ നായകന്മാരെയും നിയമിക്കും; അവരെ തന്റെ നിലം ഉഴുതുകൊള്ളുവാനും തന്റെ വിളവു കൊയ്തുവാനും തന്റെ യുദ്ധായുധങ്ങളും രഥോപകരണങ്ങളും ഉണ്ടാക്കുവാനും ഏല്പിക്കും. നിങ്ങളുടെ പുത്രിമാരെ സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങൾ തയ്യാറാക്കുന്നവരായും പാചകക്കാരായും അപ്പക്കാരായും അവൻ എടുത്തുകൊള്ളും. നിങ്ങളുടെ നിലങ്ങളും മൂത്ത ഹരിത്തോട്ടങ്ങളും ഒലിവുതോട്ടങ്ങളും അവയിൽ ഏറ്റവും നല്ലവയും അവൻ എടുത്തു തന്റെ ദാസന്മാർക്കു കൊടുക്കും. നിങ്ങളുടെ വിത്തു നിന്റെ ദശാംശവും മൂത്ത ഹരിത്തോട്ടങ്ങളുടെ ദശാംശവും അവൻ എടുത്തു തന്റെ

വാഗ്ദത്ത ദേശത്തേക്കു പ്രവേശിക്കാനിരുന്ന യോശുവയാലും കാലേബ് പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട ഒരു സംഘം അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നും; ശമുവേലിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ പുരാതന യിസ്രായേലിന്റെ അന്ത്യം യിസ്രായേലിന്റെ രാജാക്കന്മാരുടെ ഉപസംഹാരത്തിലായിരുന്നും, ആരംഭത്തിൽ അല്ല.

പുരാതന ഇസ്രായേലോടുകൂടെ തന്റെ പ്രവർത്തനം തുടരണമെന്നു മോശ ദൈവത്തോടു വാദിച്ചു; കാരണം, ആ ഘട്ടത്തിൽ അവരെ അവസാനത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരുന്നത് തന്റെ ജനത്തെ വിടുവിച്ച വിശുദ്ധചരിത്രത്തെയും അബ്രാഹാമിനോടു ദൈവം വാഗ്ദാനം ചെയ്ത ദേശത്തിലേക്കു അവരെ നയിക്കുമെന്ന തന്റെ വാഗ്ദാനത്തെയും തെറ്റായി പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതായിരിക്കും എന്നു മോശ നിരൂപിച്ചു. ഇവിടെ ഉള്ള ആശയം ഇതാണ്: സത്യത്തിന് സാക്ഷ്യമായി ആ വിമതതയെ ഉപയോഗിക്കുവാൻ ദൈവം ഉദ്ദേശിക്കുന്നപ്പോൾ, വിമതത സംഭവിക്കാനും തുടരാനും ദൈവം അനുവദിക്കുന്നു.

ശമുവേലിൽ പ്രകടമായിരുന്ന നീതിയുള്ള കോപത്തിന്റെ മനോഭാവം എലൻ വൈറ്റിലും പ്രകടമായി.

“മിനിയാപൊലിസിൽ പ്രകടമായതുപോലെ, നമ്മുടെ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഇത്ര ദുഃഖമായ ആത്മതൃപ്തിയും വെളിച്ചത്തെയും സ്വീകരിക്കാനും അംഗീകരിക്കാനും ഇത്ര അനിഷ്ടതയും ഞാൻ ഇതുവരെ ഒരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ല. ആ യോഗത്തിൽ പ്രകടമായ ആത്മാവിനെ പോഷിപ്പിച്ച സംഘത്തിൽ ഒരാളും, തങ്ങളുടെ അഹങ്കാരം താഴ്ത്തുകയും തങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവിനാൽ പ്രേരിതരായിരുന്നില്ലെന്നും, അവരുടെ മനസ്സുകളും ഹൃദയങ്ങളും മുൻവിധികളാൽ നിറഞ്ഞിരുന്നതാണെന്നും ഏറ്റുപറയുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ, സ്വർഗത്തിൽ നിന്നു തങ്ങൾക്കയയ്ക്കപ്പെട്ട സത്യത്തിന്റെ അമൂല്യം തിരിച്ചറിയുവാൻ വീണ്ടും വ്യക്തമായ വെളിച്ചം പ്രാപിക്കയില്ലെന്ന് എനിക്കു കാണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കർത്താവു അവരുടെ അടുക്കൽ വരുവാനും, അവരെ അനുഗ്രഹിക്കാനും, അവരുടെ പിൻമാറ്റങ്ങളിൽ നിന്ന് അവരെ സൗഖ്യമാക്കാനും ആഗ്രഹിച്ചു; എങ്കിലും അവർ കേൾക്കുവാൻ മനസ്സാക്കിയില്ല. കോരഹ്, ദാമാൻ, അബീരാം എന്നിവരെ പ്രേരിപ്പിച്ച അതേ ആത്മാവിനാലായിരുന്നു അവർ പ്രേരിതരായത്. ഇസ്രായേലിലെ ആ മനുഷ്യർ തങ്ങൾ തെറ്റായിരുന്നതായി തെളിയിക്കുന്ന എല്ലാ തെളിവുകളെയും എതിർക്കുവാൻ ദുഃഖനിശ്ചയിച്ചവരായിരുന്നു; അവർ തങ്ങളുടെ വിരക്തിയുടെ പാതയിൽ തുടർച്ചയായി മുന്നേറി, ഒടുവിൽ അനേകരെ തങ്ങളോടൊപ്പം ചേരുവാൻ വഴിതെറ്റിച്ചുകളഞ്ഞു.”

“ഇവർ ആർ ആയിരുന്നും? ദുർബലർ അല്ല, അജ്ഞാനികൾ അല്ല, പ്രകാശം പ്രാപിക്കാത്തവർ അല്ല. ആ മത്സരത്തിൽ സഭയിൽ പ്രസിദ്ധരായ, പ്രശസ്തിയുള്ള പുരുഷന്മാരായ ഇരുന്നൂറും അമ്പതു പ്രഭുക്കന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നും. അവരുടെ സാക്ഷ്യം എന്തായിരുന്നും?

മുഴുവനും വിശുദ്ധ രാണ്; അവരുടെ ഓരോരുത്തരിലും യഹോവ ഇരിക്കുന്നൂ; അങ്ങനെ ഇരിക്കെ നിങ്ങളുടെ ശ്വേതം എന്തെങ്കിലും യഹോവ സഭയുടെ മീതെ നിങ്ങളെ ഉത്തമനെ ഉയർത്തുന്നൂ? [സംഖ്യ ൧6:3]. കോരഹും അവന്റെ കൂട്ടാളികളും ദൈവത്തെ നിന്ദിക്കുകയും യഹോവയെ കീഴിൽ നശിച്ചു കളയുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, അവർ വഞ്ചിച്ചിരുന്ന ജനങ്ങളെ ഈ അത്തുരുത്തത്തിൽ യഹോവയുടെ കൈകൾ പിടിച്ചു. മറുനാൾ പ്രഭാതത്തിൽ സഭ മുഴുവനും മോശെയെയും അഹരോനെയും കുറ്റപ്പെടുത്തി: 'നിങ്ങളുടെ ശ്വേതം യഹോവയുടെ ജനത്തെ കൊന്നിരിക്കുന്നൂ' [വാക്യം ൪1]; അപ്പോൾ മഹാമാരി സഭയിൽ പടർന്നു, പതിനാലായിരത്തു പേർ നശിച്ചു.

"ഞാൻ മിന്നിയാപൊളിസിൽ നിന്നു പോകുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചപ്പോൾ, യഹോവയുടെ ദൂതൻ എന്റെ അരികിൽ നിന്നു കൊണ്ടു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തു: 'അങ്ങനെ അല്ല; ഈ സ്ഥലത്തെ നിന്നു കൊണ്ടു പ്രവൃത്തി ദൈവത്തെ നിന്ദിക്കുന്നു. ജനങ്ങളെ കോരഹ്, ദാമാൻ, അബീരൻ എന്നിവരുടെ കലാപം വീണ്ടും ആവർത്തിക്കുന്നതുപോലെ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നൂ. പ്രകാശത്തിൽ ഇല്ലാത്തവർ അംഗീകരിക്കുകയല്ലാത്തതായ നിന്റെ യോജ്യസ്ഥനെത്തന്നെ ഞാൻ നിന്നെ നിയമിച്ചിരിക്കുന്നൂ; അവർ നിന്റെ സാക്ഷാത്കാരം ശ്രദ്ധിക്കുകയും എങ്കിലും ഞാൻ നിന്നെ ഓടുകയുണ്ടാക്കുന്നൂ; എന്റെ കൃപയും ശക്തിയും നിന്നെ താങ്ങിനിർത്തുന്നൂ. അവർ നിരസിക്കുന്നതിനെത്തന്നെ യഹോവയുടെ ജനത്തെ പിടിച്ചു കൊണ്ടു ഞാൻ അയക്കുന്ന ദൂതൻ വരെയും സഭയെ ശക്തമാക്കുന്നൂ. അവർ യഹോവയുടെ വചനത്തെ അവഹേളിച്ചിരിക്കുന്നൂ. സാത്താൻ അവരുടെ കണ്ണുകൾക്കുള്ള അന്ധതയെയും അവരുടെ വിധിനിർണ്ണയത്തെ വക്രപ്പെടുത്തിയതും ചെയ്തിരിക്കുന്നൂ; അവരുടെ ഈ പാപത്തിലും—ദൈവാത്മവിനെ അപമാനിക്കുന്ന ഈ അശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട ഓരോ സ്വഭാവത്തെയും—ഏതു ആത്മവും മാനസാന്തരപ്പെട്ടാൽ അതിൽ, അവർ അന്ധതയെ നശിക്കുന്നൂ. അവർ മാനസാന്തരപ്പെട്ടു പരിവർത്തിപ്പെട്ടാൽ ഞാൻ അവരെ സൗഖ്യമാക്കുന്നതിനുള്ള വഴി കാണുന്നൂ. വിളക്കുതന്നെ അതിന്റെ സ്ഥാനത്തെത്തന്നെ നിന്നു നിൽക്കുന്നൂ. തങ്ങളുടെ ആത്മീയ ദൃഷ്ടിയെ മങ്ങിയതാക്കിയിരിക്കുന്നൂ. ദൈവത്തിന്റെ ആത്മവിനെയും തന്റെ ശക്തിയെയും വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള വഴി അവർ ആഗ്രഹിച്ചില്ല; എന്റെ വചനത്തെ പരിഹാസത്തിന്റെയും വെറുപ്പിന്റെയും ആത്മവാദിയാണ് അവർക്കുള്ളത്. ലഘുത്വം, തുച്ഛത, പരിഹാസവചനങ്ങൾ, വിനോദപരിഹാസം എന്നിവ ദൈവനിന്ദനമായി ആചരിക്കപ്പെടുന്നൂ. എന്നെ അന്വേഷിച്ചാൽ അവർ തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ഒതുക്കിയിട്ടു അവർ തങ്ങളെത്തന്നെ കയ്യിൽ ചിങ്ങം വരികളിൽ നടക്കുന്നൂ; മാനസാന്തരപ്പെട്ടാൽ അതിനുള്ള ദുഃഖത്തിൽ കിടന്നുപോകുന്നൂ. യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നൂ: നിന്റെ കർത്താവായ സ്ഥാനത്തെ ഉറപ്പുനിൽക്കുന്നെന്ന് ഞാൻ നിന്നെ ഓടുകയുണ്ടാക്കുന്നൂ; ഞാൻ നിന്നെ വിട്ടുപോവുകയില്ല, ഉപേക്ഷിക്കുകയും ഇല്ല. ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള വാക്കുകൾക്കുള്ള അവഗണിക്കുവാൻ ഞാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല.' The 1888

സാമൂവേലിന്റെ നിലപാടിനോടു സമാന്തരമായി സഹോദരി വൈറ്റിന്റെ നിലപാടും അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു; കലഹക്കാരോടും അവരുടെ കലഹത്തോടും കൂടെ നിലകൊണ്ട് തന്റെ "കടമയുടെ" "സ്ഥാനത്ത്" "ഉറച്ചുനിൽക്കുവാൻ" അവളോടു പറയപ്പെട്ടു. പ്രവാചകസ്ത്രീയായ അവൾ കലഹക്കാരെയും അവരുടെ കലഹത്തെയും അവരുടെ വിധിക്കു വിട്ടുകൊടുത്ത് അവരെ വിട്ടുപോകുവാൻ തീരുമാനിച്ചശേഷം, തന്റെ സ്ഥാനത്ത് ഉറച്ചുനിൽക്കുവാൻ അവൾക്കു കല്പന ലഭിച്ചു.

ആദ്യപ്രസ്താവനയുടെ നിയമം, ആൽഫയും ഒമേഗയും എന്ന സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ ഒരു പ്രാഥമിക ഘടകമായതു, ഒരു വിഷയം ആദ്യമായി പരാമർശിക്കപ്പെടുന്ന സമയം അത്യുന്നത പ്രാധാന്യമുള്ളതാണെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ലൂസിഫറിന്റെ കലാപത്തിന്റെ അത്യാരംഭത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു സത്യമായിരുന്നത്, ദൈവം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, ലൂസിഫറിന്റെ മനസ്സിൽ ഉദ്ഭവിച്ച ആദ്യ സ്വാർത്ഥചിന്തയുടെ നിമിഷത്തിലും തന്നെ ലൂസിഫറിനെ ഇല്ലാതാക്കുന്നതിനാവശ്യമായ സകല ശക്തിയും അവന്നു ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നതാണ്. ദൈവത്തിന് ലൂസിഫറിനെ സൃഷ്ടിയിൽനിന്ന് നീക്കിക്കളയാമായിരുന്നു; കൂടാതെ, അങ്ങനെ ചെയ്യുവാൻ അവൻ തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നുവെങ്കിൽ, മറ്റൊരു ദൂതന്മാർക്കുപോലും എന്ത് സംഭവിച്ചുവെന്നു അറിയാതെ പോകുന്നവിധത്തിൽ അതു നിർവഹിക്കുവാനുള്ള ശക്തിയും അവന്നു ഉണ്ടായിരുന്നു. തീർച്ചയായും, അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്തില്ല; കാരണം, മറ്റു കാര്യങ്ങൾക്കൊപ്പം, അതു അവന്റെ സ്വഭാവത്തിന്റെ ഒരു നിഷേധമായെന്നേ ഇരിക്കൂ. എങ്കിലും, അതുതന്നെ ചെയ്യുവാൻ അവനെ അനുവദിച്ചെന്നെയുള്ള സൃഷ്ടിശക്തി അവന്നു ഉണ്ടായിരുന്നതു സത്യമാണ്. എന്നാൽ അവൻ അതു ചെയ്തില്ല. അവൻ ക്ഷമയോടെ കലാപം തന്റെ സ്വഭാവത്തിന്റെ സാക്ഷ്യത്തിന്റെ ഭാഗമാകുവാനും, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ആരംഭിച്ചും അവസാനം ഭൂമിയിലേക്കു വരുവാനും ഇരുന്ന മഹാവിവാദത്തിന്റെ സാക്ഷ്യത്തിന്റെ ഭാഗമാകുവാനും അനുവദിച്ചു. പുരാതന യിസ്രായേലിനുവേണ്ടി മോശെയുടെ സംഭാഷണം സാധിപ്പിച്ചതിതുതന്നെയായിരുന്നു. കലാപകാരികളുടെ തലമുറയെ ദൈവം മരുഭൂമിയിൽ മരിക്കുവാൻ അനുവദിച്ചു; ആ ചരിത്രത്തെ നിത്യസുവിശേഷത്തോടു ബന്ധമുള്ള സത്യങ്ങളെ കൂടുതൽ മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകുന്നതിനുള്ള ഒരു ബൈബിളീയ ഉദാഹരണമായി അവൻ ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു.

അങ്ങനെ തന്നെ, ശമൂവേലിന്റെ ദിവസങ്ങളിൽ ദൈവത്തെ രാജാവായി തള്ളിപ്പിടിക്കുവാൻ സംഭവത്തിലും. ശമൂവേലിന്റെ വ്യക്തിപരമായ ദുഷ്ഘോഷം സംഭവങ്ങളും പ്രവാചകജ്ഞാനവും ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും, തന്റെ കർത്തവ്യസ്ഥാനത്ത് നിലകൊണ്ട് പ്രവർത്തിക്കാനുടരാൻ ശമൂവേലി നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടു. ദൈവത്തിന്റെ ഈ പ്രവാചകപരവും ചരിത്രപരവുമായ മേൽനോട്ടത്തിന്റെ ഘടകം ബാബിലോൻ

പ്രവാസത്താൽ നിന്നു ശേഷമുള്ള ദേവാലയപുനർനിർമ്മാണത്തെപ്പറ്റിയും അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നതു. ദൈവം എഴുപത് വർഷത്തെ പ്രവാസത്താൽ നിന്നു ഓരോ ഘടകവും പ്രവചിക്കുകയും ഭരിക്കുകയും ചെയ്തു; യെരൂശലേമിലേക്കുള്ള മടങ്ങിവരവ്, യെരൂശലേമിന്റെ പുനർനിർമ്മാണം, ദേവാലയവും വീഥികളും മതിലുകളും. അവർ പ്രവാസത്തിൽനിന്നു മോചിതരാകുന്ന സമയം തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന സമയപ്രവചനങ്ങൾ അവൻ പ്രസംഗിച്ചു. ഇരുപത്തൊന്നു വർഷങ്ങൾ ആരംഭം അടയാളപ്പെടുത്താൻ എത്ര കല്പനകൾ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു അവൻ നിർണ്ണയിച്ചു. ആദ്യ കല്പനയിലൂടെ ആ പ്രക്രിയ ആരംഭിപ്പിക്കുന്ന ജാതീയരാജാവായ കോരെശിനെ അവൻ പേരുപറഞ്ഞു തിരിച്ചറിഞ്ഞു. യെരൂശലേമിനെയും ദേവാലയത്തെയും പുനർനിർമ്മിക്കുന്നതിലെ എല്ലാ ഘടകങ്ങളും വ്യക്തമായി നിർദ്ദേശിച്ചു മാക്കിയിരുന്നതു; ആ പ്രവൃത്തി നിറവേറ്റുന്നതിനായി അവൻ നീതിമാനായവരെയും പ്രവാചകന്മാരെയും എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു.

ദൈവത്തിന്റെ വ്യക്തമായ പ്രവാചകപൂർവ്വജ്ഞാനവും ഇടപെടലും എല്ലാം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും, ബാബിലോണിയ തടവിലേക്കു നയിച്ച കലാപം ദൈവജനത്തോടുകൂടിയിരുന്ന അവന്റെ വ്യക്തിപരമായ സാന്നിധ്യത്തെ ഇതിനകം തന്നെ അന്ത്യം വരുത്തിയിരുന്നു. പുനർനിർമ്മിക്കപ്പെട്ട ദൈവാലയത്തിലേക്കു ശെഖീന മഹത്വം ഒരിക്കലും മടങ്ങിയെത്തിയില്ല. ലോകാവസാനത്തിലെ ചരിത്രത്തിനു പ്രവാചകഘടന നൽകുന്നതിനായി ആ സമസ്ത ചരിത്രവും ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടു; എങ്കിലും അതിപരിശുദ്ധസ്ഥാനത്തിൽ ശെഖീനയുടെ സാന്നിധ്യംകൊണ്ടു ദൈവാലയം ഇനി ഒരിക്കലും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടില്ല. ആ അർത്ഥത്തിൽ, പുനർനിർമ്മിക്കപ്പെട്ട ദൈവാലയം ദൈവസാന്നിധ്യത്തിന്റെ സാക്ഷ്യം അല്ലായിരുന്നു; മറിച്ച് ഇസ്രായേലിന്റെ കലാപത്തിന്റെ സാക്ഷ്യമായിരുന്നു. എങ്കിലും ആ ചരിത്രത്തിലെ പ്രവാചകന്മാർ, മിനിയാപൊളിസിലെ ശമുവേലും സഹോദരി വൈറ്റും പോലെയുള്ളവർ, പ്രവാചകന്മാരെന്ന നിലയിൽ തുടർന്നും സേവിച്ചു.

ക്രിസ്തുവിനും സാത്താനിനും ഇടയിലെ മഹാവിവാദത്തിൽ ആദ്യം പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നത് ലൂസിഫറിന്റെ കലാപമാണ്; ദൈവം തന്റെ സ്വന്തം ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾക്കായി ആ കലാപം തുടരാൻ അനുവദിച്ചു. ഇസ്രായേൽ മറ്റു ജാതികളെപ്പോലെ ആകുവാനുള്ള ആഗ്രഹത്തിനെതിരെ സമുവേലിന് നീതിയുക്തമായ ക്രോധം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും, ആദ്യ രണ്ടു രാജാക്കന്മാരെ അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നതിൽ പങ്കാളിയാകുവാൻ അവൻ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടു. അതുപോലെ, ദൈവത്തിന്റെ പ്രവാചകന്മാർ ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തെ പുനർനിർമ്മിക്കുന്നതിലും പങ്കെടുത്തു; ആ ആലയം പിന്നീടൊരിക്കലും ദൈവത്തിന്റെ ശെഖീനാ സാന്നിധ്യം പ്രാപിച്ചില്ല.

1863-ൽ അഡ്വാൻസിംഗ് നിന്റെ കലഹത്തെ മറച്ചുവെയ്ക്കുവാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ പ്രവചനവചനത്തിനെതിരെ തങ്ങളുടെ "കെട്ടുകഥകളുടെ

പാത്രങ്ങൾ ശ്ലീ പ്രയോഗിക്കുന്ന വരും, 1863-ൽ എന്റെ കീഴും തെറ്റായി സംഭവിച്ചിരുന്ന വെങ്കിൾ പ്രവാചകസ്ത്രീ അതിനെ നിരോധിച്ചു നെയ്യുന്ന തർക്ക ശാസ്ത്രത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി തങ്ങളുടെ വാദം സ്ഥാപിക്കുകയും തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന വരും, ദൈവത്തിനെതിരായ കലഹത്തെ ക്കുറിച്ച് ആദ്യം പറയുന്ന പരാമർശത്തിലേതിരിച്ചറിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആദ്യ സിദ്ധാന്തത്തെ സംബന്ധിച്ചു മനഃപൂർവ്വം അജ്ഞരായിരിക്കുന്ന തന്റെ സ്വപ്രയോജനങ്ങൾ ശ്ലീയ കലഹത്തെ അനുവദിക്കുന്നവർ; വരാനിടയുള്ള കലഹങ്ങളിൽ തന്റെ പ്രവാചകന്മാർ നിഷ്പക്ഷരായി നിലകൊള്ളുകയോ മൗനമായി ഇരിക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നത് അവർ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന വെങ്കിൾ, അതു അവന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പാകുന്നു.

ചെങ്കടൽ കടന്നതിന് ശേഷം പുരാതന ഇസ്രായേൽ പരാജയപ്പെട്ട പത്ത് പരീക്ഷണങ്ങളാൽ മുൻകൂട്ടി പ്രതിരൂപീകരിക്കപ്പെട്ട 1844 മുതൽ 1863 വരെയുള്ള പരീക്ഷണപ്രക്രിയയെ നാം പരിഗണിക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ, ഈ ബൈബിൾസത്യത്തെ മനസ്സിലാക്കുന്നത് അത്യാവശ്യമാണ്. ദൈവത്തിന്റെ പ്രവാചകന്മാർ അനുസരണത്തിന്റെ കാലങ്ങളിലും അനുസരണക്കേടിന്റെ കാലങ്ങളിലും അവന്റെ പ്രവാചകന്മാരായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു; കൂടാതെ, മേൽപ്പറപ്പിൽ നോക്കുമ്പോൾ ഒരു പ്രവാചകൻ എതിർക്കേണ്ടതായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്ന വിഷയങ്ങളെ അവർ ചിലപ്പോൾ എതിർക്കാതെയും ഇരിക്കുന്നു. ചില അവസരങ്ങളിൽ അവർ കലാപത്തെ വ്യക്തമായും അറിയുന്നവരായിരിക്കുമ്പോഴും നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്നു; മറ്റു ചില അവസരങ്ങളിൽ ആ കലാപത്തെ സംബന്ധിച്ച് യഹോവ അവരുടെ കണ്ണുകൾ മൂടിക്കൊള്ളുന്നു. ആ ദൃഷ്ടികോണം അംഗീകരിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ ആറാമത്തെ രാജ്യത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ 1863 ഒരു പ്രാധാന്യമുള്ള വഴിക്കല്ലായി മാറുന്നു—പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസത്തിന്റെ കൊമ്പിനും റിപ്പബ്ലിക്കനിസത്തിന്റെ കൊമ്പിനും ഒരുപോലെ.

ഞാൻ പ്രവാചകന്മാർ മുഖാന്തരം സംസാരിച്ചുവെന്ന്; ഞാൻ ദർശനങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിച്ചുവെന്ന്; പ്രവാചകന്മാരുടെ ശുശ്രൂഷയാൽ ഉപമകളും ഉപയോഗിച്ചുവെന്ന്. ഹോശേയ 12:10.